

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Pollo del Campo S.c.a., Avi Coop Società Cooperativa Agricola (C-199/18), C.A.F.A.R. – Società Agricola Cooperativa, Società Agricola Guidi di Roncofreddo di Guidi Giancarlo e Nicolini Fausta (C-200/18) ja SAIGI Società Cooperativa Agricola a r.l., MA.GE.MA. Società Agricola Cooperativa (C-343/18)

Kostjad: Regione Emilia-Romagna, Azienda Unità Sanitaria Locale 104 di Modena, A.U.S.L. Romagna (C-199/18 ja C-200/18) ja Regione Emilia-Romagna, A.U.S.L. Romagna (C-343/18)

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks, artiklit 27 tuleb tõlgendada nii, et selles on ette nähtud, et liikmesriikidel on kohustus kehtestada selle määruse IV lisa A jaos ja V lisa A jaos nimetatud tegevuste ametlike kontrollidega seotud lõivu tasumise nõue ka sööda- ja toidukäitlemisettevõtjatele, kes oma peamisele tegevusele, loomakasvatusele, lisaks tegelevad loomade tapmise ja liha tükeldamisega.
2. Määruse nr 882/2004 artiklit 27 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole liikmesriigil lubatud kohaldada määruse nr 882/2004 IV lisa B jaos ja V lisa B jaos ette nähtud minimaalsetest määradest madalamaid lõive.

⁽¹⁾ ELT C 240, 9.7.2018
ELT C 268, 30.7.2018.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 5. septembri 2019. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik.

(kohtuasi C-290/18) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Keskkond – Direktiiv 92/43/EMÜ – Looduslik loomastik ja taimestik – Looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse – Artikli 4 lõige 4 – Lisad I ja II – Ühenduse tähtsusega alad – Määramata jätmine – Erikaitsealad – Vajalikud meetmed – Vastu võtmata jätmine)

(2019/C 383/25)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Costa de Oliveira ja C. Hermes)

Kostja: Portugali Vabariik (esindajad: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Reis Silva, H. Almeida, A. Pimenta ja P. Barros da Costa)

Resolutsioon

1. Kuna Portugali Vabariik ei ole määranud erikaitsealaks 61 ühenduse tähtsusega ala, mille Euroopa Komisjon kinnitas komisjoni 7. detsembri 2004. aasta otsuses 2004/813/EÜ, millega võetakse vastavalt nõukogu direktiivile 92/43/EMÜ vastu Atlandi biogeograafilises piirkonnas asuvate ühenduse tähtsusega alade loetelu, ja komisjoni 19. juuli 2006. aasta otsuses 2006/613/EÜ, millega võetakse vastavalt nõukogu direktiivile 92/43/EMÜ vastu Vahemere biogeograafilises piirkonnas asuvate ühenduse tähtsusega alade loetelu, võimalikult kiiresti ja hiljemalt kuue aasta jooksul nimetatud otsuste vastuvõtmisest alates ning kuna ta ei ole kehtestanud vajalikke kaitsemeetmeid, mis vastavad nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta I lisa looduslike elupaigatüüpide ja II lisa liikide ökoloogilistele vajadustele kõnealustel aladel, siis on nimetatud liikmesriik rikkunud selle direktiivi artikli 4 lõiget 4 ja artikli 6 lõiget 1.
2. Mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

(¹) ELT C 249, 16.7.2018.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 5. septembri 2019. aasta otsus (Krajský súd v Prešove eelotsusetaotlus - Slovakkia) – TE versus Pohotovosť s.r.o.

(kohtuasi C-331/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2008/48/EÜ – Tarbijakaitse – Tarbijakrediidileping – Artikli 10 lõike 2 punktid h ja i ning lõige 3 – Krediidilepingus sisalduv kohustuslik teave – Riigisisene õigusnorm, mis näeb ette kohustuse täpsustada iga tagasimakse jaotus laenu põhiosa tagasimakse, intressi ja tasude vahel)

(2019/C 383/26)

Kohtumenetluse keel: slovak

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Krajský súd v Prešove

Põhikohtuasja pooled

Apellant: TE

Vastustaja: Pohotovosť s.r.o.

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ, artikli 10 lõike 2 punkte h–j, koostoimes sama direktiivi artikli 22 lõikega 1, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised riigisisese õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille kohaselt tuleb krediidilepingus täpsustada iga tagasimakse jaotus vajaduse korral laenu põhiosa tagasimakse, intressi ja muude tasude vahel.
2. Direktiivi 2008/48 artikli 10 lõige 2 ja artikli 22 lõige 1, nagu neid on tõlgendatud 9. novembri 2016. aasta kohtuotsuses Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842), on kohaldatavad sellisele krediidilepingule, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis on sõlmitud enne selle kohtuotsuse kuulutamist ja enne, kui riigisisestesse õigusnormidesse tehti muudatus nende normide kooskõlla viimiseks nimetatud kohtuotsuses antud tõlgendusega.

(¹) ELT C 294, 20.8.2018.